

чи, ако кислородътъ и азотътъ да би били съединени химически.

Азъ ви казахъ вече, че въздухътъ е съставенъ на сѣкаде еднакво; но и тука сѣществува едно малко исключение. Надъ моретата, надъ океаните и надъ рѣките въздухътъ има една малка частъ кислородъ по-малко. Леви ни разказва, че въздухътъ надъ Нѣмско море сѣдържалъ 22 и $\frac{6}{100}$ кислородъ, когато той надъ сухата сѣдържалъ почти 23 части. Леви мисли, че това явление бива отъ туй, защото водата поглѣща повече кислородъ, нежели азотъ. Отъ кислородътъ, който са намира въ водата, живѣятъ сичките ония животни, които насѣляватъ моретата и океаните. Онзи кислородъ, който са поглѣща отъ морските животни, са замѣща изъ въздухътъ.

Освѣтъ гореказанните газове, които сѣставляватъ главните сѣставни части, въ въздухътъ постоянно са намиратъ водни пѣри и различни газове, които са появяватъ по различни причини. Водни пѣри почти сѣкога са намиратъ въ въздухътъ. Въ най-ясните дни и въ най-сухото време водни пѣри са вдигатъ постоянно по въздухътъ; но ние не можеме да ги видиме съ просто око. Само когато въздухътъ истине много, то тие са сѣсѣстватъ и ставатъ за насъ видими. Астрономите, които сѣ разгледвале небесните свѣтила въ ясни ноци и въ сухо време, сѣ забѣлѣжили, че стѣклата на тѣхните телескопи стаяле темни и покривале са съ легка пѣра. Разбира са, че количеството на тия пѣри не бива на сѣкаде еднакво: надъ сухите и надъ пространните равнини тие биватъ по-малко, а надъ блатистите и мокрите повече. Въ Англия въ въздухътъ са намиратъ много